



The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJE

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 7. rujna 2016. [\[Multimedia\]](#)

Milosrđe koje spašava (usp. Mt 11,2-6)

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Slušali smo odlomak iz Matejeva Evanđelja (11, 2-6). Evanđelist nas njime želi dublje uvesti u Isusovo otajstvo, kako bismo shvatili njegovu dobrotu i milosrđe. Riječ je o slijedećoj zgod: Ivan Krstitelj šalje svoje učenike Isusu – Ivan je bio u zatvoru – da mu postave vrlo jasno pitanje: "Jesi li ti Onaj koji ima doći ili drugoga da čekamo?" (r. 3). Upravo je prolazio kroz trenutke tame... Krstitelj je željno iščekivao Mesiju i u svojem ga je propovijedanju opisivao snažnim slikama, kao suca koji će konačno uspostaviti Božje kraljevstvo i očistiti svoj narod, nagrađujući dobre i kažnjavajući zle. Ovako je propovijedao: "Već je sjekira položena na korijen stablima. Svako dakle stablo koje ne donosi dobroga roda, siječe se i u oganj baca" (Mt 3, 10). Sad kad je Isus započeo svoje javno djelovanje s jednim različitim stilom, Ivan pati jer se nalazi u dvostrukoj tami: u tami tamnice i ćelije te u tami srca. Ne razumije taj Isusov stil i želi znati je li upravo on Mesija ili treba drugoga čekati.

Isusov odgovor kao da na prvi pogled ne odgovara na Krstiteljevu molbu. Isus, naime, kaže: "Pođite i javite Ivanu što ste čuli i vidjeli: Slijepi progledaju, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se navješćuje evanđelje. I blago onom tko se ne sablazni zbog mene" (rr. 4-6). Ovdje postaje jasna namjera Gospodina Isusa: On odgovara da je konkretno oruđe Očeva milosrđa, koji ide svima ususret noseći utjehu i spasenje, i na taj način očituje Božji sud. Slijepi, hromi, gubavi, gluhi, nijemi, vraćaju svoje dostojanstvo i nisu više isključeni zbog svoje bolesti, mrtvi oživljavaju, dok se siromašnima naviješta blagovijest. I to postaje sinteza Isusova djelovanja, koji na taj način čini vidljivim i opipljivim djelovanje samoga Boga.

Poruka koju Crkva prima iz toga izvješća o Kristovu životu je vrlo jasna. Bog nije poslao svoga Sina u svijet zato da kazni grešnike niti uništi zle. Njima je naprotiv upućen poziv na obraćenje da, videći znakove Božje dobrote, uzmognu pronaći put povratka. Kao što se kaže u Psalmu: "Ako se, Jahve, grijehâ budeš spominjao, / Gospodine, tko će opstati? / Al' u tebe je praštanje, / da bi te se bojali" (130, 3-4).

Pravednost koju je Krstitelj stavljao u središte svojega propovijedanja u Isusu se očituje u prvom redu kao milosrđe. A Pretečine sumnje samo su predznak zbunjenosti koju će Isus kasnije izazvati svojim djelima i riječima. Razumije se, stoga, zaključak Isusova odgovora. On kaže: "blago onom tko se ne sablazni zbog mene" (r. 6). Sablazan znači "prepreka". Isus stoga upozorava na posebnu opasnost: ako su prepreka vjerovanju prije svega njegova djela milosrđa, to znači da se ima lažnu sliku o Mesiji. Blaženi su naprotiv oni koji, gledajući Isusove geste i riječi, daju slavu Ocu koji je na nebu.

Ta Isusova opomena je trajno aktualna: i danas čovjek gradi slike o Bogu koje priječe kušati njegovu stvarnu prisutnost. Neki si kroje "vlastoručnu" vjeru koja svodi Boga na ograničeni prostor vlastitih želja i vlastitih uvjerenja. Ali ta vjera nije obraćenje Gospodinu koji se objavljuje, štoviše, sprječava ga izazvati naš život i našu savjest. Neki pak svode Boga na lažni idol; koriste njegovo sveto ime da opravdaju vlastite interese ili čak mržnju i nasilje. Za druge je Bog samo psihološko utočište u kojem se nalazi smirenje u teškim trenucima: riječ je o vjeri prignutoj nad sebe samu, u koju ne može prodrijeti snaga Isusove milosrdne ljubavi koja potiče okrenuti se prema braći. Drugi opet smatraju Krista tek dobrim učiteljem etičkih učenja, jednim od mnogih koji su djelovali u povijesti. Na kraju, ima onih koji guše vjeru u čisto intimističkom odnosu s Isusom, dokidajući njegov misijski poticaj koji može preobraziti svijet i povijest. Mi kršćani vjerujemo u Boga Isusa Krista i naša je želja rasti u živom iskustvu njegove ljubavi.

Trudimo se dakle ne postavljati bilo kakvu prepreku Očevu milosrdnom djelovanju, već tražimo dar jedne velike vjere kako bismo i mi postali znakovi i oruđa milosrđa.